

Jubileumuitgave
tafeltennisvereniging M.v.R.



1949
's-Heerenberg
1999





gemeente
BERGH
burgemeester



's-Heerenberg, januari 1999

Tafeltennisvereniging MvR viert dit jaar haar 50-jarig jubileum. Ik wil het bestuur en de leden van harte feliciteren met deze mijlpaal.

MvR is een vereniging die hoort bij onze gemeente, in het bijzonder bij 's-Heerenberg. Het is een vereniging waar inspanning en ontspanning hand in hand gaan. Er wordt recreatief gespeeld, maar ook in competitie. En met veel succes. Al in de jaren vijftig werd MvR, als eerste oost-Gelderse vereniging, kampioen in de hoogste klasse van de afdeling Gelderland. Ook nu worden er regelmatig successen behaald.

Bij de oprichting van de tafeltennisvereniging in 1949 waren zes mensen betrokken. Nu is het een vereniging met vijftig leden die een sport beoefenen, waarbij slagkracht, concentratie en timing centraal staan. MvR biedt haar leden inspanning, maar ook ontspanning. Het samen bezig zijn en gezelligheid zijn heel belangrijk. De accommodatie is daarop toegerust en biedt spelers, toeschouwers en supporters de sfeer die nodig is. Dankzij de inzet en steun van veel mensen is het goed toeven bij MvR.

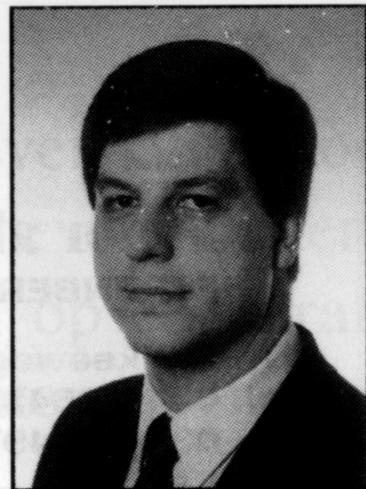
Ik wens het bestuur en de leden van tafeltennisvereniging MvR een zeer geslaagd jubileumjaar. En voor de toekomst: veel sportief succes en gezelligheid.

De burgemeester van Bergh,

drs. M. Appel-de Waart

Geachte lezer,

Als voorzitter van tafeltennisvereniging MvR uit 's-Heerenberg is het mij een genoegen u dit jubileumboekje te mogen aanbieden.



Zoals de burgemeester van Bergh, mevr. Appel, in haar voorwoord al constateert: ttv MvR is een vereniging die bij 's-Heerenberg hoort, en dat al 50 jaar. In deze periode heeft de vereniging menig hoogtepunt beleefd, zoals kampioenschappen en promotie naar de toenmalige hoogste klasse. Maar ook dieptepunten waren er zeker wel, zoals bijvoorbeeld het moment waarop de vereniging uit nog maar 4 leden bestond. Op een moment als deze kijk je terug op deze hoogte- en dieptepunten en kun je niet anders dan concluderen dat zij onlosmakelijk verbonden zijn met de geschiedenis van een vereniging. Het is voor een vereniging onmogelijk altijd alleen maar te groeien, zowel letterlijk als figuurlijk. Dit betekent echter niet dat een vereniging die een dieptepunt beleefd, daar niet ook weer uit kan komen.

Ttv MvR heeft zich door de jaren heen over pieken en door dalen kunnen handhaven, en zal dat zeker nog lange tijd doen.

In dit jubileumboekje presenteren wij u een deel van onze geschiedenis, beschreven via de persoonlijke ervaringen van (oud)-leden. Verder kunt u informatie vinden over actuele zaken, zoals spelavonden, bestuur en dergelijke.

Ik wens u veel leesplezier en hoop dat uw belangstelling voor onze vereniging gewekt is.

W. Cornielje
voorzitter ttv MvR



“We bleven kijken tot de laatste momenten en toen op een draf naar buiten ...”

Het huidige bestuur deed een verzoek aan oud-spelers om wat herinneringen op papier te zetten. Ook wij, T. Bod en R. Dünnwald willen aan dit verzoek graag voldoen. We zijn eens bij elkaar gekomen en hebben wat op papier gezet. Geen exacte data en jaartallen, immers alles moest uit ons geheugen opgediept worden.

Met W. Boschman en ons beiden waren we verschillende jaren Team 1 van MvR in de Overgangsklasse, zelfs 1 jaar in de hoofdklasse (50er jaren).

Hoe bereik je zoiets? Door veel te trainen natuurlijk. Maar echte georganiseerde trainingen bestonden er in die jaren niet. Wij gingen veel naar wedstrijden kijken van topspelers zoals Cor du Buy, Wil van Zoelen en Cor Pelser en keken van hen de kunst af. Terug in 's-Heerenberg werden op de eerstvolgende oefenavond in het oude gymnastieklokaal aan de Oude Doetinchemseweg bepaalde slagen die we gezien hadden uitgetrained en geoefend. Dat kostte veel inspanning en tijd en als dan weer iets lukte waren we de koning te rijk.

Zo bezochten ondergetekenden eens de Open Nederlandse kampioenschappen in de Houtrusthallen in Den Haag. Dat betekende 's-morgens per fiets naar Arnhem en dan per trein naar Den Haag. We genoten daar van prachtige wedstrijden. De finale liep wat uit, we hadden uitgerekend dat we de tram van ca. 23.00 uur naar het station moesten hebben. Maar de finale was nog niet uitgespeeld. We bleven kijken tot de laatste momenten en toen op een draf naar buiten. De tram was er al en begon te rijden. Met een laatste sprint konden we op het achterbalkon komen en zodoende de laatste trein van Den Haag naar Arnhem halen, waar we om 0.45 uur aankwamen. En dan nog met de fiets naar 's-Heerenberg. Onderweg kregen we erge dorst. Maar geen cafe of cafetaria was meer geopend. In Babberich naast de kerk brandde nog licht in de feestzaal van St. Jan. Misschien zou het daar lukken om nog iets te kunnen drinken. In een hoekje van de zaal zaten een paar obers die zojuist de zaal hadden opgeruimd na een dansavond. We vertelden hen ons verhaal en ze waren zo vriendelijk ons een paar flesjes priklimonade aan te bieden. Betalen hoefden we niet. Ze vonden dat we die limonade na zo'n inspannende dag wel verdiend hadden. Al met al waren we om 2.30 uur thuis. Doodmoe, maar toch een onvergetelijke dag!



“Toch leuk ook eens tegen een wereldkampioen te hebben gespeeld.”

In Aalten werd een demonstratie verzorgd door destijds Nederlands topspeler Cor du Buy met Richard Bergmann uit Engeland. Een verdediging dat die Bergmann had! De ruimte achter de tafel in het Feestgebouw aldaar bedroeg toch zeker een meter of acht. De Engelsman kwam hieraan te kort. Du Buy sloeg met keiharde smashes Bergmann naar alle hoeken maar hij wist praktisch alle ballen te retourneren. Ongelooflijk! Na de pauze ging Bergmann op een stoel achter de tafel zitten en nodigde iemand uit tegen hem te spelen. Niemand ging op zijn uitnodiging in. Tenslotte trok ik (RD) de stoute schoenen aan en begon een wedstrijd tegen een zittende Bergmann. Ik herinner me dat hij een hele gemene service op tafel bracht met veel effect. De eerste paar ballen vlogen alle kanten op van mijn batje, behalve goed. Na een tiental punten kreeg ik toch een beetje zijn spel in de gaten en begon toen ook te scoren. Kwam zelfs voor te staan en dat werd Richard te gek. Hij zette de stoel weg en de laatste punten speeld hij ‘gewoon’. Ik mocht me uitleven op zijn verdediging. Daar was geen doorkomen aan. Winst voor Bergmann. Toch leuk ook eens tegen een wereldkampioen te hebben gespeeld.

Andere hoogtepunten waren in de 50er jaren de wereldkampioenschappen in de Westfalenhalle in Dortmund. Twee keer heeft ondergetekende (RD) per scooter de reis naar Dortmund gemaakt. Eenmaal de finale landenwedstrijden en tenslotte de finales enkelspelen met spelers als Sido, Bergmann, Tanaka, Ogimura en Andreadis. Beide keren ging er een teamgenoot van MvR mee achter op de scooter. Eerst Edy Bosch en later Tonnie Bod. Koud dat we het gehad hebben op die scooter! Maar hartverwarmend waren de wedstrijden. We herinneren ons de wedstrijd Sido tegen Bergmann. Een aanvaller en een verdediger. Werkelijk voor die tijd grote klasse. Maar onze lievelingsspeler was de Tsjech Ivan Andreadis. Hij was destijds de man met het beste speltype ter wereld. Kon schitterend aanvallen en verdedigen. Werkelijk een lust om naar te kijken.

Nieuwe tafel. We werden destijds kampioen van de 1e klas in Oost-Gelderland. Het team bestond uit G. Körmeling, E. te Pas en R. Dünwald. In een bomvol gymlokaal versloegen we Elten met 7-3. Er volgde promotie naar de landelijke Overgangsklasse. Frans Petri, speler en supporter bij onze club vond dat we dergelijke wedstrijden niet op een door Godstimmerman (B. Ruikes) gemaakte tafel konden gaan spelen. Hij zette een aktie op poten om aan geld te komen voor een echte wedstrijdtafel. Al onze leden gingen met bonnetjes bij de mensen langs de deur. Op elk bonnetje was 1cm² afgebeeld. Iedere koper van zo'n bonnetje was symbolisch eigenaar van 1cm² van onze nieuw aan te schaffen tafel. De aktie lukte! Een paar maanden later pronkte in ons gymnastieklokaal een prachtige Heemskerk wedstrijdtafel (24mm multiplex). Het was de duurste tafel die in die tijd



“Heel wat keren heeft de penningmeester destijds flinke bedragen op rekening van de club binnengekregen.”

verkrijgbaar was. Werkelijk een supersnelle tafel. Andere verenigingen benijdden ons om zo'n mooi bezit. Men verheugde zich erop die tafel te mogen bespelen. Korte tijd later kwam Golto (Doesburg) ook met een nieuwe aanwinst: een prachtige 'Picor'-tafel. Ook daar hebben we vele spannende wedstrijden op mogen spelen met tegenstanders als de gebr. Krabbenbos, J. v. Ree, W. Bretveld, Th. Seegers, Th. v. Sommeren en E. Jacobs.

Persilaktie. Op pakken zeepoeder van het merk 'Persil' stonden kleine emmertjes afgedrukt. Deze moesten afgeknipt worden en als ze op verzamelkaarten werden ingestuurd, konden verenigingen een contant bedrag overgemaakt krijgen. Ook onze tafeltennisvereniging heeft met 'volle teugen' van deze aktie kunnen profiteren. Er waren namelijk enkele winkeliers in 's-Heerenberg (Ewald Bosch, Klinkerstraat en Hendrik Pennards, Molenstraat) die vrij veel waspoeder aan Duitse klanten verkochten. En deze mensen hadden er geen enkel bezwaar tegen dat de opgedrukte emmertjes er met een scheermesje waren afgehaald. Heel wat keren heeft de penningmeester destijds flinke bedragen op rekening van de club binnengekregen. Het geld werd hoofdzakelijk aangewend om enkele nieuwe wedstrijdtafels aan te schaffen. De talrijke uren die we met enkele leden in de magazijnen van bovengenoemde firma's hebben doorgebracht met afsnijden waren voor onze vereniging dus niet tevergeefs!

Demonstratie. Coby en Noortje van Megen uit Nijmegen waren jarenlang de kampioenen van Nederland, zowel in het enkel- als in het dubbelspel. Het kostte MvR heel wat moeite om beide dames voor een demonstratiemiddag naar 's-Heerenberg te krijgen. Er werd in de pers flink reclame gemaakt en in heel Oost-Gelderland hingen plakaten om toeschouwers te trekken. Nu waren wedstrijden in de middag in het oude gymlokaal soms een probleem, namelijk als de zon scheen. Dat betekende de hele wand aan de westzijde (naast mevr. Notten!) afplakken met papier. Een hele klus, die we later steeds moesten herhalen toen we verschillende jaren de wedstrijden in de Overgangsklasse op zaterdagmiddag moesten spelen. En na de wedstrijden natuurlijk alles weer verwijderen. Want de fam. Notten controleerde alles. Hadden ook weinig begrip voor het soms uitlopen van wedstrijden. De zaal zou en moest om 23.00 uur gesloten worden!

Keren we terug naar de demonstratiemiddag van de dames van Megen. Een goed gevulde zaal was getuige van hun prestaties. Vooral Noortje van Megen was de lieveling van het publiek. Met keiharde smashes probeerde ze de verdediging van haar zus te doorboren. Een prachtige middag waar we lang op hebben teruggekeken.



“Vlakbij de kachel kon je een beetje bijkomen, anders zat je te vernikkelen.”

Als je dan nagaat hoe we in die tijd gasten moesten ontvangen! Het oude gymnastieklokaal had een entree met 2 wc's, uiteraard zonder spoeling en fonteintje. Dan een middenruimte met wat haken aan de muur. Dat was het kleedlokaal. Geen verwarming, geen was- of douchegelegenheid. Wel een betonnen vloer, geen bank of stoel. Dus gewoon een koud en kaal hok met 's avonds een lampje van 25W. Dan was er nog een klein hokje waar we de tafels konden opbergen. En zowaar zat daar één kraan. Om je te verfrissen en te drinken. Maar pas op! In de winter werd die kraan natuurlijk afgesloten en dan nam je maar een extra handdoek mee om het zweet af te vegen. Dan nog iets over de verwarming in dat lokaal. Geen CV dus. Wel 2, later 1 grote kachel in een van de hoeken. Bij felle kou staken we die aan. Wel even zelf brandstof meebrengen. Af en toe hadden we een elektrisch kacheltje van de fam. Bosch, Stokkumseweg. Zoon Fons had die voor ons 'versierd'. Vlakbij de kachel kon je een beetje bijkomen, anders zat je te vernikkelen. Als dan ook grote lampen boven de tafels aan waren, dan liep de meter van de PGEM als een razende rond. Soms sloegen de stoppen door, maar een dun ijzerdraadje loste dat ook weer op. De gemeente Bergh moet in die jaren heel wat stroomkosten voor dat gymlokaal gehad hebben. Toch was onze zaalhuur maar F 0,25 per uur (de rest was subsidie?).

Nog een leuke anekdote tot slot.

MvR 1 moest een uitwedstrijd spelen in Enschede tegen Entac. De spelers W. Boschman en R. Dünwald waren al op een eerder tijdstip in Enschede. T. Bod moest van 's-Heerenberg komen; eerst per fiets van Stokkum naar 's-Heerenberg en dan verder met de bus. Hij komt in 's-Heerenberg aan, maar mist op het laatste nippertje de bus. Wat nu? Tonnie gaat als een speer met de fiets naar Doetinchem. Haalt zelfs de bus in die hem in 's-Heerenberg te snel af was: dit kon omdat de bus praktisch bij elke halte passagiers moest inladen. Zo komt Tonnie ongeveer gelijktijdig in Doetinchem aan en pakt daar even later door en doornat van de inspannende fietstocht de sneldienst naar Enschede. Hij komt de zaal binnen als al één partij gespeeld is. Dan draait Tonnie de rollen om. Hij gaat zich eerst douchen en begint dan pas aan zijn wedstrijden. Over warming up gesproken! MvR won die avond wel met 3-7!

Dit waren zo wat herinneringen uit een mooie tijd van weleer.

Tonnie Bod - Robert Dünwald.

“In menig café stonden de tafeltennistafels aan de toog ...”



We speelden elke zondag met een klein groepje tafeltennis in Hotel “Molenpoort”, waarvan toen Wim van Uhm nog eigenaar was. Als vrijbuiters hebben we onder de naam “Molenpoort” twee jaar aan de competitie deelgenomen. Toen de eigenaar van “Molenpoort” ‘t welletjes vond, konden we terecht bij de eigenaar van Hotel Welvant. Daar werd dan op 20 September 1949 de tafeltennisvereniging MvR opgericht. Het eerste bestuur werd gevormd door de heren Henk Vink, Gerrit Körmeling en ondergetekende.

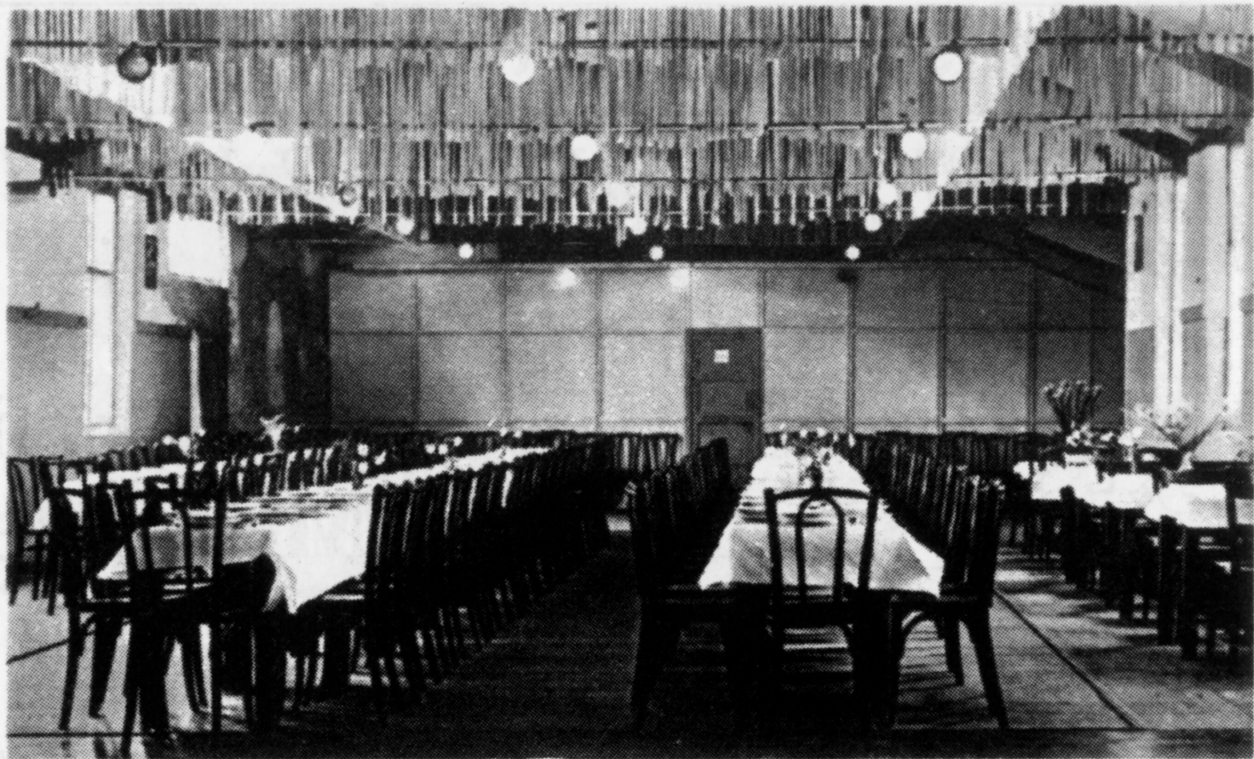
De meeste verenigingen speelden destijds in zaaltjes en café’s. In menig café stonden de tafeltennistafels aan de toog, zoals bijvoorbeeld in Elten. In de competitie was MvR in de jaren 50 zeer succesvol. Het eerste team bereikte op 29 Maart 1958 de landelijke overgangsklasse. Dit betekende dat men voor de wedstrijden grotere reisafstanden af moest leggen. Voor menig team uit ‘het westen’ was het spelen in de oude gymzaal van de Willibrordusschool een probleem, aangezien zij betere accomodaties gewend waren.. Eén keer zelfs weigerde een team, uit Den Haag geloof ik, bij ons te spelen. Via een protest bij de NTTB werden de punten echter alsnog aan ons toegekend.

In die tijd vond er jaarlijks een uitwisseling plaats met Golto uit Doesburg. De eerste 4 teams van elke vereniging speelden tegen elkaar, waarna de winnaar een wisselbeker mocht meenemen. Aangezien MvR de winnaar van de laatste wedstrijd was (19??), staat deze beker nog steeds in onze prijzenkast in de sporthal.

Om de onderlinge band te verstevigen, ondernamen we jaarlijks met de hele vereniging een uitstapje. Zo gingen we bijvoorbeeld ter gelegenheid van het 10 jarig jubileum met z’n allen naar Wuppertal en Dortmund. Deze reisjes eindigden traditioneel bij ‘t Smithuus in Ulft voor een gezellig diner ter afsluiting.

Ter afsluiting wil ik op deze plek ttv MvR voor de toekomst nog vele jaren geluk toewensen.

Eduard te Pas.
(mede-oprichter)



Feestzaal Hotel „Welvant”, 's-Heerenberg

Dasspeld voor oudste lid in Oost-Gelderland

De ttv MvR in 's-Heerenberg, de oudste tafeltennisvereniging van de afdeling Oost-Gelderland, bestond in September 40 jaar. Eén van de oprichters van de vereniging, E. te Pas (74), het oudste aktieve lid van de afdeling, werd tijdens de receptie op passende wijze gehuldigd. De clubvoorzitter T. Smeenk spelde de jubilaris (40 jaar lid) een zilveren dasspeld op.

Tafeltennismagazine 1989



JUBILEUM-PROGRAMMA

17 JANUARI

kennismakingsmiddag tafeltennis,
in de sporthal te 's-Heerenberg
vanaf 14:00 uur tot 16:00 uur
(toegang gratis voor alle leeftijden)

11 APRIL

Jubileum-toernooi voor inwoners uit
Bergh (met steun van Transportbedrijf
Wim Bosman). Nadere informatie volgt
via de regionale bladen

18 SEPTEMBER

Jubileum-receptie tussen 13:30 uur en 16:30 uur
in zalencentrum De Rot te 's-Heerenberg, iedereen
is welkom. Aansluitend feestavond voor de leden
vanaf 20:00 uur tot en met 24:00 uur

“... daar zat ik dan als enige
meisje van 16.”



Beste sportvrienden,

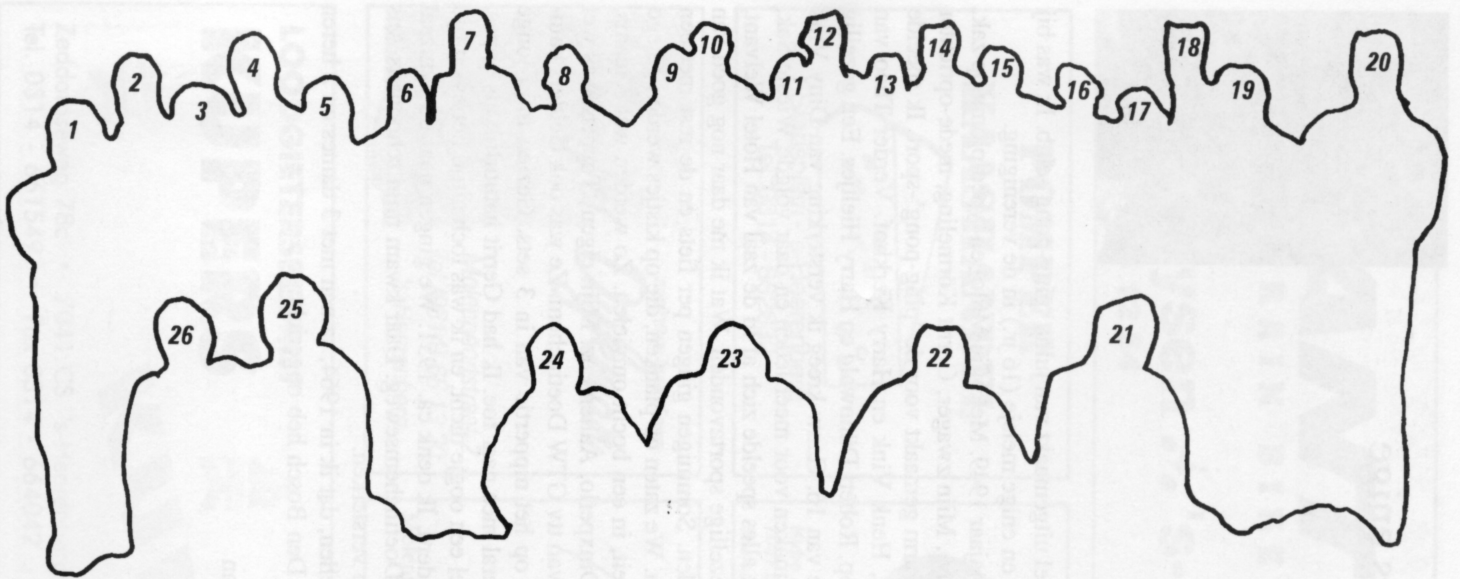
Lang geleden, in 1949 dus, heb ik deel uitgemaakt van jullie ‘ping-pong’-club. Ik was bij de oprichting in het begin het eerste en enige meisje (16 jr.) in de vereniging.

Mijn gedachten gaan dan terug naar najaar 1949. Met mijn Mulo- en typediploma op zak, en weer meer vrije tijd voor ‘n hobby . Mijn zwager, Gerrit Körmeling, mede-oprichter van de vereniging, had me meteen warm gemaakt voor de ‘ping-pong’-sport. Ik speelde mee met Gerrit dus, Eduard te Pas, Henk Vink en Harry Kerkhof. Verder Theo van Halteren, Piet Bosman, Gerard Knoop, Robert Dünwald en Harry Hieltjes. Een gezellig stel, daar zat ik dan als enige meisje van 16. Gauw kreeg ik versterking van Diny Vink (zus van Henk). We gingen reclame maken voor meer leden en daar volgde Wiesje Sak, Jeannet Kinnaer, Ria Dünwald. Dit alles speelde zich af in de zaal van Hotel Welvant, Molenpoortstraat. Het waren heel gezellige sportavonden. Wat ik me daar nog goed van herinner, dat waren de uit-wedstrijden. Sommigen gingen per fiets en de rest met een vrachtwagen!! Met z’n allen achterin. We zaten op planken, die op kistjes werden gelegd en dan wel eens, onder grote hilariteit, in een bocht omvielen. Zo werden wel 3 teams, dames en heren, vervoerd richting Dinxperlo, Aalten enz. Mijn eigen ‘Topper’ was wel de thuiswedstrijd tegen Naddy Hol, van ttv GTW Doetinchem. Ze was ook Gelders kampioen (ca. 1950?). Daar verloor ik op het nippertje van in 3 sets. Gezien mijn jonge leeftijd, mocht ik van thuis toch overal mee naar toe. Ik had Gerrit natuurlijk als oppas, en daar was ik blij mee. Hij deed wel een oogje dicht, en ik was toch altijd netjes op tijd thuis! Inmiddels ook van zaal veranderd. Ik denk ca. 1951. We gingen naar de gymzaal van de jongensschool aan de Oude Doetinchemseweg. Daar kwam mijn schoonzus Ans Dekkers (zus van Cor) ook de groep versterken.

Als bijkomstigheid kan ik nog vertellen, dat ik in 1964, samen met 3 dames en 2 heren een tafeltennisvereniging in Orthen Den Bosch heb opgericht.

Hartelijke sportgroeten en succes van

Carola Dekkers-Derksen.



Tafeltennisvereniging MvR

- | | | | | |
|------------------|----------------------|------------------|------------------|-------------------|
| 1. H. Ebbing | 7. G. Vos | 13. T. Smeenk | 19. H. Jacobs | 25. C. Hendriksen |
| 2. W. Hendriksen | 8. H. Spaan | 14. N. Galesloot | 20. W. Cornielje | 26. J. Joosten |
| 3. K. Roddenhof | 9. C. Dekkers | 15. T. Giesen | 21. K. Bekius | |
| 4. H. Paauw | 10. M. Banning | 16. J. Heins | 22. J. Peters | |
| 5. A. Bekius | 11. G. Tousain | 17. E. te Pas | 23. W. Peters | |
| 6. G. Welting | 12. A. van der Walle | 18. P. Rieken | 24. E. Gerritsen | |



Tafeltennisvereniging MvR

N
T
NEDERLANDSE TAFELTENNISBOND

KONINKLIJK GOEDGEKEURD - OPGERICHT 23 JUNI 1935 - AANGESLOTEN BIJ DE I.T.T.F. - LID VAN DE NEDERLANDSE SPORT FEDERATIE

Diploma

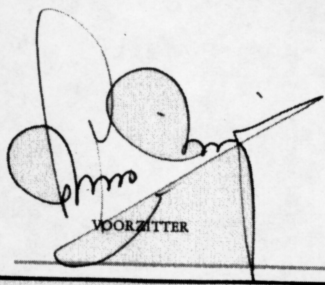
UITGEREIKT AAN

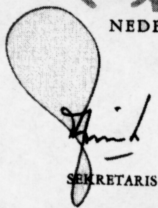
M.u.B. 1

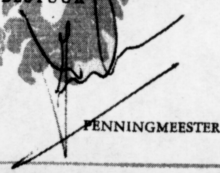
BIJ HET BEHALEN VAN HET KAMPIOENSCHAP DER

1 E KLASSE VAN AFDELING Oost - Gelderland IN HET SEIZOEN 1966 / 67

NEDERLANDSE TAFELTENNISBOND
AFDELINGSBESTUUR


VOORZITTER


SECRETARIS


PENNINGMEESTER


KOMPETITIELEIDER

“Als de wekker dan afliep moest er gewisseld worden.”



Mijn eerst contact met de tafeltennissport dateert van 45 jaar geleden. Bij de viering van het 1e lustrum van de ttv MvR speelden de zusjes Coby en Nora van Megen uit Nijmegen destijds een demonstratiewedstrijd in 's-Heerenberg. Een van de organisatoren was toen dhr. Frans Petry, onderwijzer in 's-Heerenberg, die toen als kostganger bij mijn ouders in huis woonde. Van dhr. Petry kreeg ik ook mijn eerste batje en zo ben ik toen op 11-jarige leeftijd met tafeltennissen begonnen. Wat ik me nog herinner uit die tijd was dat MvR al een vrij grote jeugdafdeling had. Er werd gespeeld in de gymzaal van Willibrordusschool aan de Oude Doetinchemseweg. In deze zaal stonden 4 tafels opgesteld, dat betekende dat je meer aan de kant zat dan dat je kon spelen. Om iedereen zoveel mogelijk te laten spelen stond er een wekker in de zaal die op een bepaalde tijd stond ingesteld. Als de wekker dan afliep moest er gewisseld worden.

Als jeugdspelers kregen we geen training. Je moest je eigen spel maar ontwikkelen naar de mogelijkheden die je had. Het scheen dat ik wel een beetje talent had want na ca. 3 jaren gespeeld te hebben werd ik door het afdelingsbestuur voorgedragen voor een training o.l.v. dhr. Bela Simon, een Hongaar die in dienst was van de NTTB. Omdat deze trainingen in Nijmegen werden gehouden was het i.v.m. vervoersproblemen voor mij niet meer haalbaar, temeer omdat mijn ouders totaal niet sportminded waren. Later nog enkele trainingen gevolgd o.l.v. Bert Onnes en Paul Gimbel. Op 17-jarige leeftijd kwam ik toen in het 1e team te spelen met Robert Dünwald en Hans v.d. Heyden. Wij speelden toen in de landelijke competitie, de z.g. Overgangsklasse. Wat ik mij vooral herinner uit die tijd waren de competitiewedstrijden op zaterdagmiddag. We speelden vaak voor 50 a 60 mensen publiek. Menig team uit de Ereklasse zou daar vandaag trots op zijn. Ook de wedstrijden tegen Golto uit Doesburg waren een happening. Golto kwam zelfs vaak met een supportersbus naar 's-Heerenberg. Ondanks de grote rivaliteit tussen beide clubs stond sportiviteit wel altijd hoog in het vaandel. Een seizoen (welk jaar weet ik niet meer) werden we ingedeeld met clubs uit het Noorden. Reizen naar Harkstede - 2x Groningen - Emmercompascuum. Alles ging toen per trein en dat betekende vaak 's morgens om 9.00 uur weg uit 's-Heerenberg en met de laatste gelegenheid weer thuis. Een groot aantal jaren hebben we ons op dat niveau kunnen handhaven. Het grootste gedeelte van mijn tafeltennisloopbaan heb ik toch wel gespeeld in de landelijke competitie: o.a. met Horst Verdaasdonk, Wim Bosch, Joop Heuveling en Hans Angenent.

“Meer dan 30 jaren mocht ik in het 1e team spelen, en dat is achteraf bekeken best iets om trots op te zijn.”



Andere hoogtepunten uit het verleden waren de meerkampen, die toen ook golden als afdelingskampioenschappen. In deze meerkampen speelde de beste 8 of 10 spelers uit een bepaalde competitieklasse. Zelf mocht ik in die periode 3x achtereen deze meerkampen winnend afsluiten. Het niveau lag toen ook vrij hoog. Later kwamen daar steeds

meer de diverse toernooien bij die door verschillende clubs werden georganiseerd o.a. DES, LTTC, Unitas, Odion en Hercules. Ook tijdens deze toernooien wist ik vaak één of meerdere prijzen te winnen. De prijzenkast groeide toen dan ook vrij snel.

Uiteraard waren er ook wel mindere periodes. Zo herinner ik me een periode waarin MvR slechts 4 leden kende, n.l. Joop Heuveling, Hans Angenent, Hennie Ebbing en ondergetekende. Mede door de grote inzet van Joop Heuveling zijn we er toen toch weer bovenop gekomen en met de verhuizing naar het sportcomplex Montferland groeide de vereniging gestadig. Wat ik persoonlijk een slechte zaak vond, dat was het bewust afstoten van de jeugdafdeling een aantal jaren geleden. Helaas waren er binnen de vereniging te weinig mensen om dit op te vangen. Zelf was ik in die tijd door het afdelingsbestuur benaderd om te gaan fungeren als jeugdcompetitieleider en om zitting te nemen in de Technische Commissie van de afdeling. Dit heb ik meer dan 12 jaar met plezier gedaan.

Waar ik zelf nog wel een beetje met trots op terugkijk is het feit dat ik destijds de aanzet heb gegeven om te komen tot een aparte recreantenafdeling binnen de vereniging. Dat dit een schot in de roos was blijkt uit het feit dat deze afdeling nog steeds heel goed binnen de vereniging fungeert en dat andere mensen enthousiast zijn geworden om hier leiding aan te geven.

Via uw voorzitter ben ik benaderd om enkele dingen uit de afgelopen jaren op papier te zetten. Als je dan een avond vrij neemt om eens met de gedachten in de afgelopen jaren te duiken en je gaat dit op papier zetten, dan komen er steeds weer nieuwe dingen boven drijven. Je kunt nu eenmaal niet alles vermelden want dan kun je beter een boek gaan schrijven. Maar het geeft je wel een beeld van een heel mooie sportperiode uit je leven. Meer dan 30 jaren mocht ik in het 1e team spelen, en dat is achteraf bekeken best iets om trots op te zijn.

Ook de periode in de Technische Commissie van de afdeling waarin je jonge talentvolle

“Inmiddels heb ik mijn plank weer tevoorschijn gehaald ...”



spelers mocht begeleiden is een hele mooie ervaring geweest. Een leuke bijkomstigheid is het feit dat 2 zonen van mij ook gingen tafeltennissen en dat nog wel op een zeer acceptabel niveau. Mijn jongste zoon werd zelfs 2 keer kampioen van Nederland in zijn leeftijdscategorie.

Wat zeker niet onvermeld mag blijven uit deze terugblik, dat waren de jaarlijkse feestavonden georganiseerd door Corrie en Marja. Gezelligheid en onderling contact waren de hoofdzaken, buiten de vele prijsjes die er te winnen vielen.

Ter afsluiting moet ik toch nog 1 hoogtepunt vermelden. Dat was tijdens het 25-jarig bestaan van MvR. Met veel inzet van enkele personen maar vooral van Joop Heuveling konden we de Hongaarse topspeelster Judith Magos contracteren om een demonstratie te geven tegen enkele Nederlandse topspelers. Dit alles vond plaats in het schuttersgebouw te Stokkum. Een ware happening.

Inmiddels heb ik mijn plank weer tevoorschijn gehaald om te gaan tafeltennissen en ben ik weer terecht gekomen bij de club waar ik zoveel mooie herinneringen aan heb.

Tot slot wens ik het bestuur en alle leden van ttv MvR een heel mooie jubileumviering toe en voor de komende jaren heel veel succes toe in sportieve zin.

Frans Geerling



De jeugd van toen !!



Astrid van de Ham - Germaine Nijenhuis - Petra Rasker

“Zo konden we als team vele leden hun sportavond en vele gezellige uren bieden.”



Het verzoek om als oud-voorzitter een paar regels te schrijven voor het 50 jarige jubileum boekje heb ik in dank aanvaard.

Zo werd ik in 1976 door het toenmalige bestuur Joop Heuveling en Ben Gunsing gevraagd zitting te nemen in het bestuur. Zij hadden jaren de ttv MvR draaiende gehouden en vonden het tijd om het geheel eens over te dragen aan anderen.

We zijn toen met o.a. Wim Hendriksen, Bert Bergen, Gerrit Tousain en Corrie Hendriksen aan de klus begonnen.

Door de jaren heen hebben we diverse scholierenkampioenschappen, achtkampen en bedrijfstoernooien georganiseerd.

Bij de scholierentoernooien waren de beide opa's nadrukkelijk aanwezig: de heren Bart Rutten en Eduard te Pas.

In het seizoen 1979 waren we in de competitie met 7 senioren- en 2 juniorenteams aanwezig. Dit was echt een topjaar voor de vereniging.

Verder heb ik nog goede herinneringen aan de jarenlange goede samenwerking met de overige bestuursleden. Zo konden we als team vele leden hun sportavond en vele gezellige uren bieden.

Ik wens het bestuur en leden van harte geluk met het 50-jarig bestaan en ik hoop nog vele jaren hiervan getuige te zijn.

Theo Smeenk.
(oud-voorzitter)

DE VELE GEZICHTEN VAN



TAFELTENNISVERENIGING



MVR

“Namens de recreanten ...”



Namens de recreanten wil ik ook graag een stukje schrijven in dit jubileumboekje. Eind 1985 werd er onder de leiding van Frans Geerling een recreanten-groep opgericht. Hij had toen al in de gaten dat er veel tafeltennissers zijn die graag een beetje recreatief bezig willen zijn. In 1986 werd voor het eerst deelgenomen aan de recreanten-competitie. Soms moest je toen nog spelen op een toneelpodium van een dorps huis zoals bv. in Lobith. Momenteel is dit allemaal in sport- of gymzalen. De recreanten-competitie wordt 1x in de maand gespeeld, en is momenteel onderverdeeld in een A-, B-, C- en D-poule. Alle drie teams waarmee wij momenteel meedoen aan de competitie spelen in de hoogste A-poule. Het team Guus Vos-Cor Dekkers-Harrie Spaan is al meer dan drie keer Oost-Gelders recreanten-kampioen geweest. Alle tien teams uit een poule spelen dan ook de maandelijkse competitiewedstrijden in één zaal, zodat je dus altijd met de hele groep bij elkaar bent. Altijd heel gezellig. Hierdoor ontstaan vaak ook hele goede contacten, zoals bij ons met bv. Lttc-Lobith. Altijd zeer attent bij geboortes-ziekte e.d. Zelfs moorkoppen kwamen er eens aan te pas.

In het verleden hadden we ook regelmatig een uitwisseling met de tafeltennisvereniging uit Elten. Was altijd heel gezellig. Hier in 's-Heerenberg begonnen we dan meestal met koffie en een plaatje cake. Toen wij een keer in Elten kwamen, dachten we: “Moeten we hier spelen?”. Een heel oud gebouw waar je een hele gammele trap op moest. Dan een heel klein zaaltje met twee tafels. Maar wel een hele grote koelkast. We kregen dan ook geen koffie, maar wel stonden er meteen van die bruine halve liters op tafel, die er dan ook best wel in gingen, alleen bij Jos Loeven niet, die liep de hele avond met barstende kiespijn. Ook hebben we regelmatig een uitwisseling met een groep uit Spijk. Komen binnenkort weer naar 's-Heerenberg toe.

Ook na de competitiewedstrijden maken we het ons zelf gezellig. Meestal gaan we onderweg nog ergens aan en werken een lekkere hap naar binnen of gaan nog een potje biljarten. 1x in de maand kan dat wel.

Op een keer in Zevenaar dachten we dat we nachtpermissie moesten aanvragen. Eerst al kwamen we boven in het Juvenaat waar we moesten spelen, was daar nog de Nederlandse jeugd aan het trainen, toen nog o.a. met Miriam Kloppenburg, en later onder een van de wedstrijden viel de scheidsrechter in slaap. Jos Loeven en Geert Supheert waren aan het

“Dus vaak is het
‘s-maandags echt volle bak ...”



spelen. Na een kwartier in de eerste game stond het nog steeds 1-1, en maar schuiven, schuiven en nog eens schuiven.

Twee keer per jaar houden we een handicap-toernooi onder elkaar, is reuze gezellig. De tafels staan op allerlei gekke manieren opgesteld of extra lange tafels of hele hoge netten e.d. Dit kwam voort uit een recreantenleiders-cursus waar Gerard Tousain en ik naar toe geweest zijn. Was zeer leerzaam, maar ook vermoeiend. Een keer kon Gerard niet, en omdat ik zelf geen auto had, moest ik ‘s-morgens om zeven uur al op de fiets naar Zieuwent en ‘s-avonds na een vermoeiende dag weer op de fiets terug. Dat was een keer, maar geen tweede keer meer.

Afgelopen twee jaar hebben we diverse malen een training gehad van Henry van de Vorle, was zeer leerzaam. Of dit ook dit jaar weer gaat gebeuren wordt nog bekeken, ook al omdat onze recreanten-groep behoorlijk is gegroeid. Waren er in het verleden altijd zo’n ca. 13 recreanten, momenteel is dit gestegen tot boven de twintig. Dus vaak is het ‘s-maandags echt VOLLE BAK. Dan zijn ook alle zes tafels met dubbels bezet. Misschien dat de training voor degenen die dat willen meer individueel gegeven kan worden.

Tussendoor wordt er door diverse recreanten ook nog aan andere toernooien meegedaan, zoals het Frans-Heusschen-toernooi in Terborg of toernooien in Aerdt of Lobith.

Onze recreantengroep bestaat uit dames en heren van alle leeftijden. Van 20 jaar to 65 jaar. Dames zijn dus ook van harte welkom. Heb je interesse, schroom niet en kom gewoon ‘s-maandags ‘s-avonds tussen 20.00 en 22.00 uur gewoon eens een keertje binnenlopen in de gymzaal van de Mariaschool in ‘s-Heerenberg. U bent van harte welkom.

Mede namens onze recreanten wil ik het bestuur feliciteren met het 50-jarig jubileum, en zeer zeker ook ons ere-lid en oprichter Eduard te Pas.

Recreantenleider Johan Heuvel



*Foto van de wedstrijdleiding van een 10-kamp in het St. Jozefgebouw in maart 1959.
Vlnr.: E. Bosch, G. Körmeling, G. Kupper, J. Weerkamp, Th. Driessen en A. vd Heiden.
Acherse rij: R. Dünnwald, J. Pennards, B. Gunsing, J. Heuveling en H. vd Heiden.*

Bestuursleden van onze vereniging door de jaren heen

***E. te Pas (voorzitter), G. Körmeling (voorzitter),
R. Dünnwald (voorzitter), W. Boschman,
H. van der Heiden, A. Gunsing, A. van der Heiden,
A. Verdaasdonk, J. Heuveling (voorzitter),
H. Ebbing, N. Elting, H. Booms, B. Gunsing,
W. Bosch, B. Bergen, W. Hendriksen,
T. Smeenk (voorzitter), G. Tousain, C. Hendriksen,
M. van de Vorle, P. Verhoef, J. Heuvel, H. Jacobs,
D. Blom, E. Gerritsen en W. Cornielje (voorzitter).***